

Jel 22,16

Én vagyok Dávidnak ama gyökere és ága

Db., 2020. 12. 06. (v)

Ige:

Jel 22:16 *Én, Jézus küldöttem az én angyalomat, hogy ezekről bizonyosságot tegyen nektek a gyülekezetekben. Én vagyok Dávidnak ama gyökere és ága.*

Bevezetés:

J. Kr. Dávidnak ama gyökere és ága. **1.** Mire utal az „ama” szó? **2.** Miért Dávidot említi? **3.** Mit jelent ki Urunk ezzel magáról, hogy Ő Dávid gyökere és ága? **4.** Mit üzen nekünk az Úr azáltal, hogy Ő gyökér és ág?

1.) J. Kr. Dávid ama gyökere és ága

Az „ama” szó arra utal, hogy korábról már ismerős ez a kijelentés. Valóban, Isten már az ószövetségben szolt Dávid gyökeréről és ágáról: **Ézs 11:1** *És származik egy vesszőszál Isai törzsökéből, s gyökereiből egy virágszál nevedik.* Isai Dávid apja volt. Első megközelítésben azt mondja ez az Ige, hogy Dávid Isaiból, mint gyökérből kinőtt ág. **Olvassuk tovább Ézs 11,2-9.** Látható, hogy ezek csak részben vonatkoznak Dávidra: Pl.: Rajta megnyugodott az Úr Szelleme, mikor Sámuel királlyá kente. De pl. a **9. v.** nem teljesedett be Dáviddal: *Nem ártnak és nem pusztítanak sehol szentségemnek hegyén, mert teljes léssen a föld az Úr ismeretével, mint a vizek a tengert beborítják.* Ez J. Kr.-ról és az ezeréves királyságról szól. **Róm 15:12** *Ésaiás így szól: Léssen a Jessének gyökere, és aki felkel, hogy uralkodjék a pogányokon; ő benne reménykednek a pogányok.* Nyilvánvaló, hogy nem Dávidban, hanem J. Kr.-ban reménykednek a népek.

Miért mondja az Úr, hogy Ő Dávid gyökere és ága? Azért gyökere, mert J. Kr. Dávid teremtője, Belőle fakadt, mint ahogy a vesszőszál a gyökérből sarjad. De ága is, mert test szerint az Úr Dávid magvából származik. **Jer 23:5** *Íme, eljönnek a napok, azt mondja az Úr; és támasztok Dávidnak igaz magvat, és uralkodik mint király, és bölcsen cselekszik és méltányosságot és igazságot cselekszik e földön.*

Urunk erről beszélt, a farizeusoknak, és olyan kérdést tett fel, amire nem voltak képesek felelni: **Máté 22:42-46** *Miképpen vélekedtek ti a Krisztus felől? kinek a fia? Mondánák neki: A Dávidé. Monda nekik: Miképpen hívja tehát őt Dávid szellemben Urának, azt mondván: Monda az Úr az én Urannak: Úlj az én jobb kezem felől, míglen vetem a te ellenségeidet a te lábaid alá számolylul. Ha*

1

tehát Dávid Urának hívja őt, mi módon fia? És senki egy szót sem felelhet vala neki; sem pedig nem meri vala őt e naptól fogva többé senki megkérdezni.

2.) Miért Dávidot említi? (Pl., miért nem Ábrahámot?)

Hiszen az Úr Ábrahámnak is teremtője, tehát gyökere, és ága is, mert testileg Ábrahámotól is származott. Azért, mert a Jelenések könyvének a végén Jézus megdicsőült királyként mutatkozik be. Ahogy Dávid is király volt. A próféciák szerint Isten Dávid királyságát adja neki. **Luk 1:31-33** *És ime fogansz a te méhedben, és szülsz fiat, és nevezed az ő nevét JÉZUSNAK. Ez nagy léssen, és a Magasságos Fiának hivatattik; és neki adja az Úr Isten a Dávidnak, az ő atyjának, királyi székét; És uralkodik a Jákób házán mindörökké; és az ő királyságának vége nem léssen! Királysága az ezeréves békebirodalom után sem szűnik meg. Soha nem lesz vége. Sőt nemcsak Jákób házán uralkodik, hanem mindenek felett.*

3.) Mit jelent ki Urunk ezzel magáról, hogy Ő Dávid gyökere és ága?

Azt a különös, emberi ésszel fel nem fogható és meg nem magyarázható valóságot, hogy Ő egyszerre Isten és Ember. Valóságos Isten, és valóságos Ember.

(1) **Dávid gyökere.** J. Kr. Isten. Ő örök időknél előtte létezett, és mindenek teremtője. Dávidot is Ő teremtetete. Dávid maga mondja: **Zsolt 139:13-14** *Bizony te alkottad veséimet, te takargattál engem anyám méhében. Magasztallak, hogy csodálatosan megkülönböztetél. Csodálatosak a te cselekedeteid! és jól tudja ezt az én lelkem.* Dávid tudta, hogy nemcsak Teremtője az Úr, hanem megkülönböztette, azaz elválasztotta, hogy király és prófeta legyen. Mindez az Úrban gyökerezik!

(2) **Dávid ága, sarja.** Jézus mint ember, Dávid családjából származik. Mintegy ezer évvel Dávid után, nemzedékek során át Jézus teste Dávidtól eredt. Más vonatkozásban is ugyanezt látjuk, hogy Urunk Isten és Ember.

Ugyanis:

Jézusként mutatkozott be: Én Jézus küldöttem az én angyalomat. Jézus az Ő földi, megalázott állapotban lévő neve. Ugyanakkor a másik bemutatkozása: *Én vagyok Dávidnak ama gyökere és ága, az Ő Isten mivoltáról szól.* Mint Dávid gyökere és sarja, Ő az Örökkévaló Király.

A Jelenések könyve 5. részében is szó van arról, hogy Urunk Dávid gyökere. **Jel 5:5** *És egy a Vének közül monda nekem: Ne sírj: íme győzött a Júda nemzetsé-géből való oroszlán, Dávid gyökere, hogy felnyissa a könyvet és felbontsa annak hét pecsétét.* Ha elolvassuk az 5. részt végig, újból Urunk különös természete tárul elénk. Az egyik vén Júda oroszlánjának nevezi. Ugyanakkor mintegy megölt Bárányként áll előttük. Dávid gyökere erős és gyenge egyszerre. **1Kor 1:25b** *az Isten erőtlensége erősebb az embereknél.* A Golgotán erőtlenségében győzött! És a

mennyben *tízezerszer tízezer és ezerszer ezer angyal nagy szóval ezt mondja: Méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcsességet és hatalmasságot és tisztességet és dicsőséget és áldást.*

4.) Mit üzen nekünk az Úr által, hogy Ő gyökér és ág?

Mert J. Kr.-t nemcsak Dávid gyökerének és ágának nevezi az Ige. **Ézs 53:2** *Felnőtt, mint egy vesszőszál Őelőtte, és mint gyökér a száraz földből, nem volt neki alakja és ékessége, és néztünk rá, de nem vala ábrázata kívánatos!* Itt nem Dávid gyökerének és ágának nevezi az Ige, csak gyökérnek és ágának, azaz vesszőszálnak. E világ az Ő számára száraz, szikkadt föld volt, de itt is felnőtt, mint vesszőszál, mint csemete. Miért tudott felnőni mégis? Mert nem e száraz földből, hanem az Atyából élt. Az Atya előtt gyönyörű volt, a világ előtt nem volt kívánatos. Ezt is vállalta értünk, és az Atya megdicsőítette. Királyok Királya, Uraknak Ura lett.

A gyökérről. A mag csirázása során először a gyökérkezdemény alakul ki. A táplálkozás, a további élet miatt a gyökér nagyon fontos akkor is, később is. Szoktak a világban is beszélni egy-egy ember vagy nép gyökereiről. Magunkon hordozzuk annak a képét, szokásait, tulajdonságait, akiktől származunk.

Szellemi életünkben is így van. Míg a fizikai életben az embereknek, a népeknek többféle gyökere lehetnek; egyiknek ilyen, másiknak olyan, addig szellemi értelemben csak két lehetőség van: A gyökér vagy J. Kr., vagy a Gonosz.

Ha J. Kr. a gyökér, az áldott dolog. **Róm 11,16 és 18:** *ha a gyökér szent, az ágak is. Ne kevélykedjél!..., nem te hordozod a gyökeret, hanem a gyökér téged.* Itt a Római levélben az Ige Izraelről és a népekről beszél, de amit mond abban a vonatkozásban is igaz, hogy ha egy embernek a gyökere J. Kr., a Szent, akkor az ág, azaz ő is szent. És abban a vonatkozásban is igaz, hogy a gyökér = J. Kr. hordoz minket, nem mi Őt. Ő visel el, Ő cipel, Ő táplál, Ő visz a célba.

Ha azonban a gyökér a Gonosz, akkor az ember is gonosz lesz, mint a gyökere. Fontos tudnunk, hogy szellemileg így születünk. Nem J. Kr. a szellemi gyökerünk, hanem a Sátán. Ez örökölt bűnös természetünk miatt van így. Míg az ember meg nem tér, újonnan nem születik, a sátni világból táplálkozik, és egyre csak romlik, növekszik a rosszban, egészen a kárhozatig. Ezért szükséges újonnan születni, hogy J. Kr. legyen az életünk gyökere.

Az Ige beszél arról is, mikor az ember ereszt gyökeret. Nem mindegy, mibe gyökerezünk bele, miből táplálkozunk. **Ef 3,18-19** *A szeretetben meggyökerezvén és alapot vévén, hogy megérthessétek minden szentekkel egybe, mi a szélessége és hosszúsága és mélysége és magassága [az Isten jóvoltának], És megismerjétek a Krisztusnak minden ismeret felül haladó szeretetét, hogy [ekképpen] beteljesedjétek az Istennek egész teljességéig.* Isten a szeretet. Szeretetét

J. Kr.-ban mutatta meg. Az Ő szeretetébe kell bele gyökereznünk. Akkor jó táplálékot kapunk, és gyümölcstermő, áldott életünk lesz.

Ha azonban bárki és bármi másban gyökerezünk, haszontalan és romlott lesz az életünk. Ha emberben vagy magunkban bízunk, annak tragikus vége lesz. Pedig milyen hajlamosak vagyunk emberben bízni. Emberek tetszését keresni. Hiába csalódunk az egyikben, keressük a megértést, az együttérzést egy másik emberrel, de ember soha nem tudja a szívünk ürességét megelégtíteni. Sőt a végén átkozottak leszünk: **Olvasd, Jer 17,5-8.**

Még valamit a gyökérről. Jób 14,7-9: *Mert a fának van reménysége; ha levágják, ismét kihajt, és az ő hajtásai el nem fogynak. Még ha megaggodik is a földben a gyökere, és ha elhal is a porban törzsöke: A víznek illatától kifakad, ágakat hajt, mint a csemete. Ez az Ige prófécia Urunkról, és a hívő emberekről is. Urunkat levágták, meghalt, eltemették, de feltámadt, majd ágakat hajtott. Mi, hívő emberek vagyunk az ágai. Ugyanígy a hívő emberek is feltámadnak dicsőségben.*

Néhány mondat az ágról, mert Urunk azt is mondta, hogy Ő az ág. Azt már láttuk, hogy Dávid ága, leszármazottja test szerint. De azt is kijelenti az Ige, hogy Ő az Atya leszármazottja is. Anyai ágon Dávid az őse, de az apja, az Atya-Isten. Ilyen értelemben az Atya a gyökér, Ő pedig az ág. Az Úr mindig az Atyából táplálkozott, az Atyában bízott, az Atyától várt mindenben eligazítást, és Tőle kapott erőt is. Olyan gyökere volt, ami kibeszélhetetlenül jó és áldott. Szent gyökere volt, és J. Kr., mint ág is Szent volt. Olyan ág, amely virágozott és sok gyümölcsöt termett.

Mikor Jákob megáldotta a fiait, azt mondta, **1Móz 49,22-26:** *Termékeny fa József, termő-ág a forrás mellett... Keszérik, lövöldözik és üldözik a nyilazók: De mereven marad kézive, feszülten keze karjai, Jákob Hatalmasának kezétől, Izrael pásztortától, kösziklájától. ... Atyád áldásai meghaladják az ős hegycsúcsait, az örök halmok kiességeit. Szálljanak József fejére, a testvérek közül kiválasztottnak koponyájára.* József bizonyos vonatkozásban J. Kr.-nak, a termő ágának az előképe.

Mіндеz rávilágít arra, milyen áldott lehet a mi életünk is, ha J. Kr. a gyökerünk, ha Belé gyökerezünk, és Belőle kinövő hajtások, termő ágak vagyunk.

Befejezés:

Az ágakat a gyökér határozza meg. Azt olvassuk a gonoszokról **Jób 18:16**-ban: *Alant elszáradnak gyökerei, és felülről levágatik az ága.* Aki nem J. Kr.-ban gyökerezik, annak elszáradnak a gyökerei. Ha a gyökér kiszárad, nem sokáig él az ág sem. Ezért fontos, hogy a gyökerünk J. Kr. legyen, és életünk Ő belé, az Ő szeretetébe gyökerezzen. Akkor termékeny, gyümölcsöző lesz az életünk.

Ámen